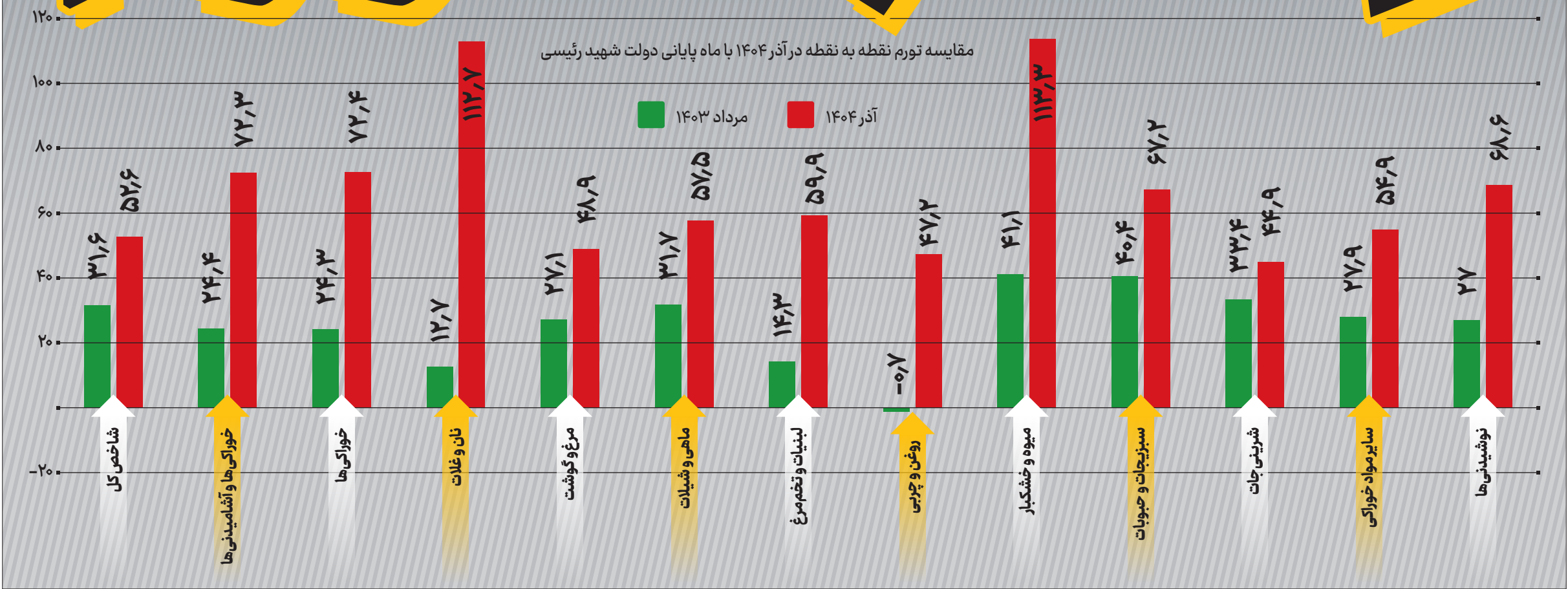

براساس گزارش جدید مرکز آمار، همه شاخص‌های تورم در آذرماه روند پُرشتاب گرفته است

شتاب تورم

اعتراض گسترده مجلس به افزایش ۲۰ درصدی حقوق

پیشنهاد افزایش ۲۰ درصدی حقوق با شعار عدالت خواهی دولت منافات دارد

نماینده مردم رزن و درگزین در مجلس گفت: آقای پزشک‌یان شما در بودجه امسال، پیشنهاد افزایش ۲۰ درصدی حقوق را داده‌اید که با شعار عدالت خواهی شما منافات دارد. سیدابوالحسن مصطفوی غمام در نطق میان دستور خود خطاب به رئیس جمهور، گفت: شما در سال‌های گذشته، سران اجرایی و دولتمردان را به اجرای عدالت دعوت می‌کردید؛ شما که حافظ و مفسر نهج البلاغه هستید خوشحالیم، زیرمردم به خاطر شعار عدالت خواهی به شمار می‌آید. شما را دادند. همواره گفته‌اید افزایش حقوق متناسب با تورم باید اجرا گردد تا عدالت انجام شود.

انقباض بودجه برای مردم است

عالیه زمانی کیاسری نماینده مردم ساری و میاندو رود در مجلس شورای اسلامی، خطاب به رئیس جمهور تاکید کرد: بودجه آینده عدالت اجتماعی و سند ملگداری برای آرمان‌های یک ملت است، امروز لایحه بودجه پیش رو بیشتر اصرار بر تداوم یک درمان با تشخیص اشتباه با داروی اشتباه است، انقباض بودجه برای مردم است و انبساط آن برای شرکت‌های دولتی، لحاظ نمودن ۲۰ درصد افزایش حقوق کارکنان نشان داده که عمق بحران معیشت و سلامت در این لایحه بازتابی ندارد.

رئیس جمهور بداند نطق بودجه، قرآن خواندن و تفسیر آیات شریفه نیست

عبدالوحد فیاضی نماینده مردم نور و محمودآباد در مجلس خطاب به دولت گفت: تصریح کرد: در لایحه بودجه‌ای که در آن تورم ۵۰ درصدی، ارزش افزوده ۱۲ درصدی و نرخ رشد حقوق کارمندان ۲۰ درصدی است، کجا قرآن را عمل کرده‌اید!

انتقاد از انفعال دولت در برابر تورم و فشار معیشتی حقوق بگیران

بهنام رضوانی نماینده مردم کلبر، خدآفرین و هوراند در مجلس با انتقاد از سکوت و انفعال سیاست‌گذاران اقتصادی در برابر تورم ساختاری، گفت: لایحه بودجه سال آینده نه تنها گره‌ای از معیشت مردم باز نمی‌کند، بلکه فشار مضاعفی بر حقوق بگیران وارد می‌سازد. رضوانی با اشاره به لایحه بودجه سال ۱۴۰۵ تصریح کرد: انتظار می‌رفت این لایحه با رویکردی عدالت محور، مبتنی بر اصول حکمرانی پاسخگو و در جهت ترمیم معیشت اقشار فرودست تنظیم شود و با توزیع عادلانه منابع، گامی مؤثر در بهبود شرایط زندگی مردم بردارد، اما آنچه در عمل مشاهده می‌شود، استمرار فشار مالی مضاعف بر دوش طبقات حقوق بگیر اعم از کارمندان، بازنشستگان و کارگران است.

افزایش ۲۰ درصدی حقوق کارکنان، ریشخند به سفره مردم است

نماینده مردم دهلران و دره شهر در مجلس با انتقاد از افزایش ۲۰ درصدی حقوق‌ها گفت: سفره مردم با درصد نمایشی پر نمی‌شود و در شرایطی که تورم در کشور بالای ۵۰ درصد است، این افزایش حقوق ریشخند به سفره مردم است. اسدالله چراغی در نشست علنی یکشنبه مجلس شورای اسلامی با تذکرشفاهی خطاب به رئیس جمهور و نمایندگان، گفت: صدای شکستن ستون فقرات مردم را باید شنید و این مسئله تنها آمار یا شعار نیست، صدای گزارش اتاق‌های دربسته نیست بلکه واقعیت زندگی مردم است.

افزایش ۲۰ درصدی حقوق با تورم بالا همخوانی ندارد

سخنگوی کمیسیون تلفیق بودجه ۱۴۰۵ با تاکید بر دغدغه جدی نمایندگان نسبت به منابع و مصارف بودجه، گفت: افزایش ۲۰ درصدی حقوق در شرایط تورم بالای ۴۰ درصد، به معنای کوچک‌تر شدن سفره کارمندان، کارگران، معلمان و بازنشستگان است و دولت باید در این بخش تجدید نظر کند.

افزایش نا عادلانه حقوق هادر لایحه بودجه ۱۴۰۵

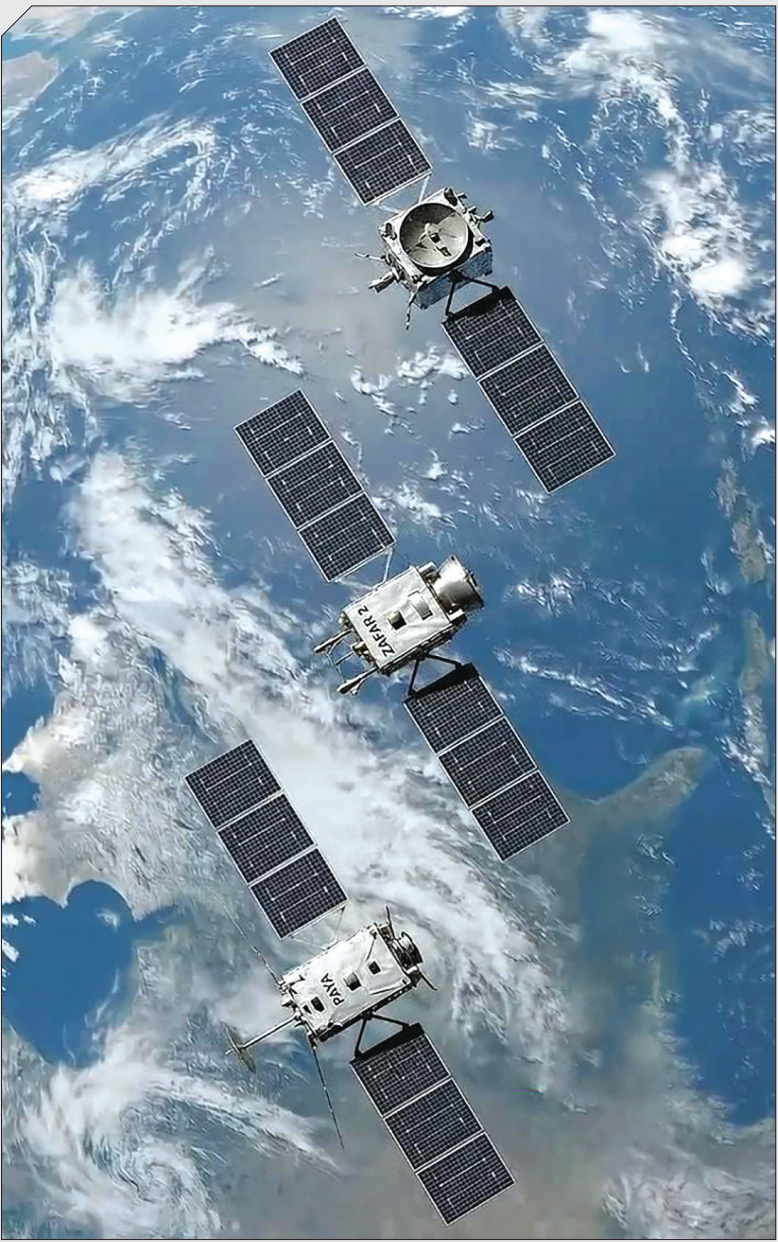
نماینده مردم تهران در مجلس با استناد به اصول سوم و ۱۱۰ قانون اساسی، نسبت به بی‌عدالتی در افزایش حقوق‌ها، تبعیض در اعتبارات دستگاه‌ها و عدم شفافیت منابع و مصارف نفتی در لایحه بودجه ۱۴۰۵ هشدار داد و خواستار رأی ندادن به کلیات لایحه در صورت عدم اصلاح شد.

افزایش ۲۰ درصدی حقوق متناسب با تورم ۵۰ درصدی نیست

نماینده مردم رشت گفت: افزایش حقوق ۲۰ درصدی حقوق بگیران با تورم بیش از ۵۰ درصد، تأثیر ملموسی برای کارکنان با دریافتی پایین ندارد و لازم است دولت و مجلس اصلاحات جدی را در لایحه بودجه ۱۴۰۵ انجام دهند.

محمد باقر قالیباف در نشست علنی یکشنبه مجلس شورای اسلامی گفت: اهمیت بودجه برای همه ما روشن است. در سال قبل نیز به این موضوع اشاره کردم. درست است که این ماده واحده لایحه مربوط به بودجه ۱۴۰۵ دولت است، اما واقعیت این است که بودجه، زندگی مردم است؛ یعنی تمام بدبند این بودجه بر زندگی مردم تأثیر دارد، از این رو برخی موضوعات باید به طور جدی مورد بحث قرار گیرد. رئیس مجلس شورای اسلامی تصریح کرد: معیشت مردم با توجه به افزایش ۲۰ درصدی حقوق و همچنین موضوعات مرتبط با کارکنان دولت، با عنایت به اینکه در سال‌های قبل این فاصله جبران نشده است، از جمله مسائلی است که ان شاء الله نمایندگان در کمیسیون تلفیق به آن توجه داشته باشند. همچنین موضوعات دیگری وجود دارد که روز سه‌شنبه به آن‌ها خواهیم پرداخت.

وی ادامه داد: در لایحه دولت با توجه به میزان تورم، افزایش ۲۰ درصدی حقوق اشکالات خودش را دارد، معیشت مردم و بحث مربوط به کارمندان و کارگران از موضوعات مهمی است و اولویت ما در کنار تمام موضوعاتی که داریم است و این مسائل و موضوعات توری نباید معیشت مردم، کارمندان و کارگران را تحت تأثیر قرار دهد.

ماهواره‌های ایران در مدار زمین

سه ماهواره ایرانی «ظفر ۲»، «پایا» و «کوثر ۱» دیروز (یکشنبه هفتم دی ۱۴۰۴) ساعت ۱۶:۴۸ به وقت تهران از پایگاه فضایی وستوچنی روسیه به فضا پرتاب شد. به گزارش خبرگزاری صدا و سیما، این ماهواره‌ها در فاصله ۵۰۰ کیلومتری زمین قرار می‌گیرند که مدار لئونام دارد. عمر مفید این ماهواره‌ها بین ۲ تا پنج سال و این استاندارد جهانی است. این ماهواره‌ها از پایگاه فضایی «وستوچنی» روسیه و با ماهواره بر «سایوز» به مدار نزدیک زمین (لئو) تزریق شدند. «پایا» یکی از ماهواره‌های ایرانی است که از فناوری هوش مصنوعی بهره می‌برد و دارای دو سنجنده تصویربرداری با قدرت تفکیک ۵ متر سیاه و سفید و ۱۰ متر رنگی است. در ماهواره «پایا»، برای اولین بار در کشور، از فناوری تصویربرداری آینه‌ای استفاده شده و بر همین مبتا پیشرفته‌ترین ماهواره تصویربرداری بومی، محسوب می‌شود. ماهواره «ظفر ۲» نیز، یکی دیگر از ماهواره‌های سنجشی ایران است که به دوربین تصویربرداری اپتیکی با دقت تفکیک مکانی ۱۵ متر مجهز است و برای پایش منابع طبیعی، کشاورزی، مدیریت بحران و بررسی زیست محیطی کاربرد دارد. نمونه ارتقا یافته ماهواره «کوثر» هم با ماهواره بر «سایوز» به مدار با ترکیب قابلیت‌های ماهواره‌های نمونه اول کوثر و هدهد طراحی شده است. این ماهواره بومی، با ترکیب تصویربرداری سنجشی دقیق و مازول ارتباطی اینترنت اشیا، برای اهدافی، چون پایش زمین، کشاورزی هوشمند و کاربردهای تجاری فضایی در مدار نزدیک زمین قرار گرفت.

خبر

کمبود روغن به دلیل نبود مواد اولیه

رئیس اتحادیه بنکداران مواد غذایی از کمبود روغن صنف و صنعت و خوراکی در بازار به دلیل نبود مواد اولیه خبر داد و گفت: اکنون روغن به صورت دو فاکتوری و چند برابر قیمت از کارخانجات عرضه می شود.

رضا کنگری روز شنبه در گفت وگو با ایرنا درباره آخرین وضعیت بازار روغن اعم از خوراکی و صنف و صنعت اظهار داشت: «هر حلب روغن صنف و صنعت ۱۶ کیلویی که در اغذیه فروشی ها، رستوران ها و قنادی ها مورد استفاده قرار می گیرد، پیش از این یک میلیون و ۳۰۰ هزار تومان قیمت داشت اما اکنون قیمت ها از ۲ میلیون و ۵۰۰ هزار تومان درب کارخانجات عبور کرده است.

وی با بیان اینکه کارخانجات روغن را دو فاکتوری عرضه می کنند که نشان دهنده تخلف از سمت کارخانجات است، افزود: این در حالی است که پیش از این شرکت های تولیدکننده روغن را با کالاهای تحمیلی ۲ درصد زیر قیمت مصرف کنندگان عرضه می کردند.

کنگری افزایش قیمت روغن را ناشی از حذف ارز ترجیحی و تبدیل آن به ارز توافقی دانست و تصریح کرد: پیگیری های صورت گرفته از وزارت جهاد کشاورزی نشان می دهد که مواد اولیه تأمین شده و بین ۳ تا ۲۰ روز آینده قیمت کالاها با لحاظ مابه التفاوت تعیین و اعمال می شود که این افزایش قیمت نیازمند تشدید نظارت های دولتی است.

رئیس اتحادیه بنکداران مواد غذایی گفت: هرچند عرضه روغن خانوار محدود و همراه با کالاهای تحمیلی است، اما صنف و صنعت یعنی اغذیه فروشان، رستوران داران و قنادان به لحاظ قیمتی به سمت استفاده از روغن خانوار روی آورده اند زیرا پرایشان صرفه اقتصادی بیشتری دارد.

وی براین باور است که برای کنترل قیمت روغن باید این محصول وارد شبکه توزیع شود تا از التهاب بازار و گران فروشی جلوگیری به عمل آید در عین حال دولت باید نظارت ها براین کالا را تشدید کند.

کنگری افزود: با توجه به نزدیک شدن ماه مبارک رمضان، لازم است برای این موضوع هرچه سریع تر تعیین تکلیف صورت گیرد.

به گزارش ایرنا، پیش از این اتحادیه فنادان اعلام کرده بود که هر حلب روغن ۱۶ کیلویی صنف و صنعت که بین یک میلیون و ۲۰۰ هزار تومان تا یک میلیون و ۵۰۰ هزار تومان قیمت داشت امروز حدود ۴.۵ میلیون تومان خریداری می شود.

کلیات لایحه بودجه ۱۴۰۵ ویژگی های لازم برای سیاست گذاری مالی راندارد

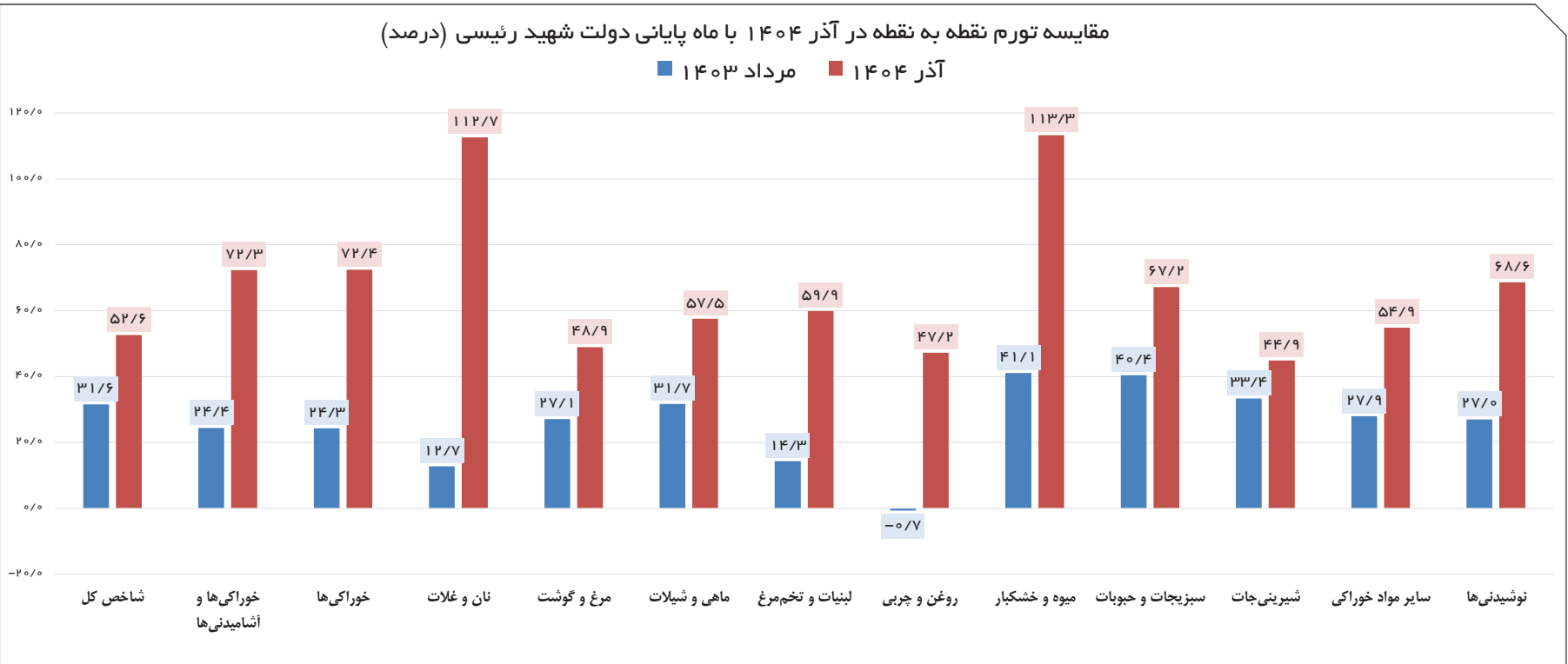
دیوان محاسبات کشور اعلام کرد، لایحه بودجه ۱۴۰۵ نه تنها از شفافیت لازم برخوردار نیست، بلکه به علت عدم رعایت ثبات رویه در تدوین بودجه، امکان مقایسه دقیق و اعمال نظارت مؤثر را نیز از قوه مقننه سلب خواهد کرد.

دیوان محاسبات کشور اعلام کرد، بررسی اولیه لایحه بودجه سال ۱۴۰۵ و تطبیق ارقام آن با عملکرد سال جاری و تفریق بودجه سنوات گذشته نشان می دهد که کلیات این لایحه فاقد ویژگی های لازم برای تصمیم گیری اقتصادی و سیاست گذاری مالی است. براساس این گزارش، خارج کردن ۱۴۸۹ هزار میلیارد تومان از سرجمع منابع و مصارف بودجه عمومی تحت عنوان «جمععی خرجی» بدون رعایت اصل ۳۲ قانون اساسی، عدم لحاظ برخی الزامات قانونی در تدوین بودجه، بی توجهی به مفاد «قانون برخی احکام مربوط به اصلاح ساختار بودجه کل کشور» و همچنین تغییر رویه و انهام در محاسبه مابه التفاوت نرخ ارز، از جمله مصادیق روشن فقدان شفافیت در لایحه پیشنهادی دیوان به شمار می رود.

این نهاد نظارتی افزود: در همین چارچوب، لایحه بودجه ۱۴۰۵ نه تنها از شفافیت لازم برخوردار نیست، بلکه به علت عدم رعایت ثبات رویه در تدوین بودجه، امکان مقایسه دقیق و اعمال نظارت مؤثر را نیز از قوه مقننه سلب خواهد نمود. بخش قابل توجهی از اختیارات قانونی پارلمان در این لایحه عملاً به دولت و سایر مراکز تصمیم گیری منتقل شده و همین مسئله جایگاه نظارتی مجلس را به طور جدی تضعیف می کند.

دیوان محاسبات کشور در ادامه اعلام کرد: همچنین با رشد برداشت از صندوق توسعه ملی و افزایش فروش اوراق مالی اسلامی، کسری واقعی بودجه نه تنها کاهش نمی یابد، بلکه تشدید شده و درنهایت هزینه آن بر دوش مردم و اقتصاد کشور تحمیل خواهد شد. در همین راستا افزایش بهای کالاها و خدمات از طریق افزودن ۲ درصد به نرخ مالیات برارزش افزوده، در کنار بی توجهی به نرخ واقعی تورم در تعیین میزان افزایش حقوق کارکنان و بازنشستگان، عملاً قدرت خرید خانوارها را کاهش می دهد.

این نهاد نظارتی در پایان تأکید کرده است: این در حالی است که در لایحه بودجه، بسته حمایتی جامع، هدفمند و شفافی برای حمایت از اقشار آسیب پذیر پیش بینی نشده و همین موضوع می تواند شکاف معیشتی را عمیق تر کند.

شتاب تورم

گزارش

براساس گزارش جدید مرکز آمار، همه شاخص های تورم در آذرماه روند شتابانی گرفته است.

نرخ تورم نقطه به نقطه شاخص کل کالاها و خدمات مصرفی در آذرماه به ۵۲٫۶ درصد رسیده که از خرداد ۱۴۰۲ تاکنون بالاترین رقم است. نرخ تورم نقطه به نقطه مواد غذایی هم در آذرماه امسال به ۷۲٫۳ درصد رسیده که از خرداد ۱۴۰۲ بالاترین رقم است.

بررسی آثار تورمی لایحه بودجه ۱۴۰۵

بررسی آثار تورمی لایحه بودجه ۱۴۰۵ نشان می دهد رشد ۲۲ درصدی نرخ ارز، افزایش تعرفه واردات، جهش قیمت انرژی، خوراک پتروشیمی ها و فرآورده های نفتی می تواند موج تازه از تورم ساختاری را در بازار کالا، خدمات و معیشت خانوارها ایجاد کند.

نرخ از همواره یکی از مهم ترین متغیرهای اثرگذار بر اقتصاد ایران بوده است و طی دهه های گذشته، دولت ها برای جبران کسری بودجه از ابزار کاهش ارزش پول ملی و افزایش نرخ ارز استفاده کرده اند. این سیاست اگرچه در کوتاه مدت موجب افزایش درآمد های ریالی دولت از محل فروش ارز حاصل از صادرات، به ویژه صادرات نفت می شود، اما به دلیل نقش دولت به عنوان بزرگ ترین مصرف کننده در اقتصاد، در نهایت منجر به افزایش هزینه های عمومی، تشدید کسری بودجه در دوره های بعدی و بروز آثار تورمی گسترده می شود. براساس پایش آثار تورمی لایحه بودجه پیشنهادی سال ۱۴۰۵، رشد ۲۲ درصدی نرخ ارز و تغییرات قیمتی در بخش های کلیدی اقتصاد، پیامدهای قابل توجهی برای معیشت مردم، تولید و بازارها به همراه خواهد داشت؛ موضوعی که در سال های گذشته نیز با همکاری مجلس و دولت، بارها نسبت به تبعات آن هشدار داده شده و تجربه رکودهای تورمی سنگین و ناپایداری اقتصادی راه به همراه داشته است.

مطابق اطلاعات مندرج در لایحه بودجه ۱۴۰۵، میزان ارز ترجیحی از ۱۲ میلیارد دلار در قانون بودجه ۱۴۰۴، ۸/۸ میلیارد دلار کاهش یافته است، این کاهش ۳۲ میلیارد دلاری به معنای حذف یا محدودسازی حمایت ارزی از برخی کالاهای اساسی است و به طور مستقیم موجب افزایش قیمت اقلام اساسی و تشدید فشار تورمی بر خانوارها خواهد شد.

کارشناسان معتقدند حذف درجه ای از ترجیحی بدون جبران مؤثر از طریق سیاست های حمایتی هدفمند، زمینه ساز افزایش هزینه های معیشتی دهک های پایین درآمندی و تعمیق شکاف طبقاتی خواهد بود.

جهش تعرفه واردات گمرانی کالاهای وارداتی در راه است

یکی دیگر از محورهای تورم زا در لایحه بودجه ۱۴۰۵، افزایش مبنای نرخ تعرفه وارداتی در گمرک است. براساس این لایحه، نرخ مبنای تعرفه واردات از ۶۸ هزار تومان به دلار ۵۸ هزار تومان افزایش یافته که معادل رشد حدود ۲۵ درصدی است.

این تغییر موجب افزایش هزینه واردات کالاهای می شود به طور طبیعی قیمت نهایی کالاهای وارداتی و حتی تولیدات داخلی وابسته به مواد اولیه خارجی را افزایش خواهد داد؛ روندی که آثار آن در بازار مصرف به سرعت نمایان می شود.

افزایش قیمت بنزین تولیدی پالایشگاه ها

در بخش انرژی، لایحه بودجه ۱۴۰۵ نشان دهنده رشد ۲۴ درصدی نرخ تسعیر ارز در قیمت تمام شده بنزین تولیدی در پالایشگاه های داخلی است. براین اساس، قیمت بنزین از معادل ۱۳۰ همت (۷۵٫۵ هزار تومان) در سال ۱۴۰۴ به حدود ۵/۵ میلیارد دلار معادل ۴۴۸ همت (یا ۷۵٫۵ هزار میلیارد تومان) افزایش می یابد.

افزایش هزینه تولید بنزین می تواند فشار مضاعفی بر رنجبره

حمل و نقل، قیمت کالاها و خدمات و در نهایت نرخ تورم عمومی وارد کند.

خوراک گاز پتروشیمی ها: افزایش هزینه تولید

طبق داده های بودجه ای، قیمت خوراک گاز پتروشیمی ها از ۹۰۰۰ تومان به ۱۱ هزار تومان به ازای هر مترمکعب افزایش می یابد، این افزایش قیمت به طور مستقیم هزینه تولید محصولات پتروشیمی را بالا می برد و موجب رشد قیمت محصولات پایین دستی مانند کود، سم و سایر محصولات شیمیایی خواهد شد.

با توجه به نقش کلیدی صنعت پتروشیمی در تأمین مواد اولیه بسیاری از صنایع، این افزایش قیمت می تواند اثرات زنجیره ای قابل توجهی در اقتصاد ایجاد کند.

واردات با ارز توافقی: تورم در مواد اولیه و کالاهای مصرفی

براساس لایحه بودجه، کلیه واردات کشور (به جز برخی کالاهای اساسی، نهاده های دامی و دارو) با نرخ توافقی انجام خواهد شد.

این سیاست، با توجه به شکاف نرخ ارز رسمی و توافقی، منجر به افزایش قابل توجه قیمت مواد اولیه تولید، کالاهای سرمایه ای و مصرفی وارداتی خواهد شد و فشار تورمی مضاعفی را به اقتصاد تحمیل می کند.

بورس کالا و سیگنال افزایش قیمت ها

در بخش بازار سرمایه، قیمت گذاری محصولات در بورس کالا بر مبنای نرخ ارز رسمی (تا ازل اول دوم مرکز مبادله) انجام می شود.

هرگونه افزایش در این نرخ، به طور مستقیم قیمت مواد اولیه ای نظیر سیمان، فولاد، آلومینیوم، پلیمرها و سایر کالاهای پایه را افزایش می دهد.

به دنبال این روند، موج تورمی جدیدی در قیمت محصولات نهایی مانند مصالح ساختمانی، مسکن، خودرو و لوازم خانگی شکل خواهد گرفت.

فرآورده های نفتی و سیگنال تورمی به بازار

با توجه به اینکه محاسبات صنعت نفت در بودجه دولت براساس

و در دوازده ماهه منتهی به ماه جاری نسبت به دوره مشابه سال قبل ۴۲٫۲ درصد افزایش داشته است.

براساس این گزارش، تورم نقطه به نقطه خانوارهای کشور در آذرماه ۵۲٫۶ درصد بوده است؛ به این معنا که خانوارها به طور میانگین ۵۲٫۶ درصد بیشتر از آذرماه ۱۴۰۳ برای خرید یک مجموعه کالاها و خدمات یکسان هزینه کرده اند. تورم نقطه به نقطه آذرماه ۱۴۰۴ در مقایسه با ماه قبل ۳۰۲ واحد درصد افزایش یافته است. همچنین در آذرماه امسال تورم ماهانه خانوارهای کشور برابر با ۴۰۲ درصد بوده است. در این میان، تورم ماهانه گروه عمده

«خوراکی ها، آشامیدنی ها و دخانیات» ۵۰۵ درصد و تورم ماهانه گروه «کالاهای غیرخوراکی و خدمات» ۳۰۴ درصد اعلام شده است. در عین حال، نرخ تورم سالانه خانوارهای کشور در آذرماه ۱۴۰۴ به ۴۲٫۲ درصد رسیده که نسبت به ماه قبل ۱۰۸ واحد درصد افزایش نشان می دهد. دامنه تغییرات نرخ تورم سالانه برای دهک های مختلف هزینه ای از ۴۱٫۲ درصد برای دهک دهم تا ۴۳٫۷ درصد برای دهک های اول و دوم بوده است. براین اساس، فاصله تورمی دهک ها در آذرماه ۱۴۰۴ به ۲۰۵ واحد درصد رسید که نسبت به ماه قبل، با افزایش ۰۳ واحد درصدی همراه بوده است.

واکنش مردم به ریال جدید در لایحه بودجه ۱۴۰۵

با انتشار خبر ریال جدید و قران در لایحه بودجه ۱۴۰۵، موجی از واکنش ها در میان مخاطبان شکل گرفت؛ واکنش هایی که نشان می دهد بخش قابل توجهی از مردم، حذف صفر از پول ملی را نه یک اصلاح اقتصادی، بلکه اقدامی صوری و بی اثر بر معیشت خود می دانند.

به گزارش ایسنا، دوم دی ۱۴۰۴ مسعود پزشکیان - رئیس جمهوری - در حالی لایحه بودجه سال ۱۴۰۵ را تقدیم مجلس کرد که این لایحه با توجه به لازم الاجرا شدن قانون حذف «چهار صفر» از پول ملی، با ریال جدید بسته شده است. در همین راستا گزارشی از این لایحه با زبان جدید با عنوان ریال جدید و قران رسماً به اقتصاد ایران آمد در روی خروجی خبرگزاری ایسنا منتشر شد که در این خبر مخاطبان به بیان نظرات خود پرداخته و در مجموع معتقد بودند که حذف صفرها در معیشت آنها تاثیری نخواهد داشت و تنها یک اقدام صوری قلمداد می شود.

بسیاری از مخاطبان با اشاره به تورم بالا و کاهش شدید قدرت خرید، عنوان کردند که تغییر نام و مقیاس پول، بدون مهار تورم، تأثیری بر زندگی روزمره آن ها نخواهد داشت. یکی از کاربران نوشته است: «من ۱۵ میلیون حقوق می گیرم؛ با حذف صفر زندگی بهتری می شود؟ تورم سر جای خودش است.»

برخی دیگر نسبت به تکرار این سیاست در سال های آینده هشدار داده اند. به گفته یکی از مخاطبان: «با این تورم، دو سال دیگر دوباره باید چند صفر دیگر را حذف کنند.» مقایسه وضعیت اقتصادی ایران با کشورهای دیگر نیز در میان نظرات دیده می شود. یکی از کاربران با اشاره به رشد اقتصادی افغانستان نوشته است: «افغانستان جنگ زده رشد اقتصادی داشته، اما دلار در ایران به ۱۳۶ هزار تومان رسیده؛ خودتان قضاوت کنید.»

در عین حال، بخشی از واکنش ها رنگ و بوی انتقادی به خود گرفته و ریشه مشکلات اقتصادی را نه در ساختار پولی، بلکه در سوء مدیریت، فساد و ناکارآمدی سیاست گذاری می دانند. کاربری نوشته است: «مشکل اقتصاد با صفر کم و زیاد کردن حل نمی شود؛ زردی و چپاول نکند، شاید اوضاع بهتر شود.»

سردرگمی مردم درباره واحد پولی جدید نیز یکی دیگر از محورهای پرتکرار نظرات است. برخی معتقدند حتی در صورت اجرای این طرح، مردم همچنان از تومان استفاده خواهند کرد و ریال جدید در معاملات روزمره جایگاهی نخواهد داشت.

در مجموع، واکنش های مردمی نشان می دهد که ریال جدید بیش از آنکه امیدی برای بهبود معیشت ایجاد کند، به نیش از فاصله میان سیاست گذاری اقتصادی و واقعیت سفره های مردم تبدیل لی شده است؛ فاصله ای که به باور بسیاری، با تغییر نام پول پر نخواهد شد.

این ارقام نشان می دهد انتظارات مدیران بنگاه ها نسبت به آینده، چه در حوزه تولید، چه صنعت و چه صادرات، منفی شده و رکود به شکل جدی به فعالیت ها ساربت کرده است. اگرچه هدف حذف گذاری تورم در کانال ۲۰ درصد مطرح شد، اما در نهایت تورم حدود ۴۵ درصد محقق شد و حالا هم خود دولت پیش بینی تورم بالای ۴۰ درصد را دارد. در چنین شرایطی، یکی از مهم ترین مشکلات بنگاه ها، تأمین مالی است، چرا که تورم بالا هزینه سرمایه را افزایش می دهد. آژگون با اشاره به انتشار اوراق دولت گفت: افزایش قابل ملاحظه انتشار اوراق از سوی دولت، منابع بازار را جذب می کند و عملاً فضای تأمین مالی برای بخش خصوصی محدودتر می شود.

یک تصویر پیش نگر منفی از اقتصاد ارائه می دهند و عدد کلی این شاخص در ماه های گذشته زیر ۵۰ بوده است.

شناسایی شوند، حرف درستی است، اما باید مشخص شود تا امروز چه میزان مالیات از این بخش ها گرفته نشده و دولت دقیقاً چه سهمی را می خواهد از فعالیت های خاکستری تأمین کند. او ادامه داد: تجربه سال های قبل نشان می دهد که اگرچه صحبت از افزایش مالیات به مالیاتی مطرح می شود، اما عمل در دوباره فشار اصلی به همان بخش های شفاف اقتصاد وارد می شود؛ یعنی بنگاه هایی که از ابتدای مالیات خود را پرداخت می کردند. آژگون تأکید کرد: این رویکرد مشکلات جدی برای فعالیت اقتصادی ایجاد می کند و هم برای بنگاه ها و هم برای مردم تبعات منفی به همراه دارد. عضو هیات نمایندگان اتاق بازرگانی تهران با اشاره به گزارش های شاخص مدیران خرید (شامخ) گفت: گزارش های شامخ در ماه های اخیر

Portrait of a man, likely the author or a key figure mentioned in the article.

تراستی‌ها ۶.۷ میلیارد دلار پول نفت را پس ندادند

نایب رئیس کمیسیون اصل نود گفت: میزان ارزهای حاصل از فروش نفت که تراستی‌ها تا کنون به کشور پس نداده‌اند ۶.۷ میلیارد دلار است و مجلس و کمیسیون اصل نود از جایگاه‌ها نهاد نظارتی این موضوع را تا مشخص شدن تمام زوایای پنهان پیگیری می‌کنند.

حسینعلی حاجی‌دلگانی، نایب رئیس کمیسیون اصل نود در گفت‌وگو با اینا از ورود مجلس به پرونده تراستی‌ها و صرافی‌های امین وزارت نفت که با سفارش این وزارتخانه نفت فروختند اما دلار نفت را به کشور برگرداندند، خبر داد و گفت: بحث عدم بازگشت دلاری نفتی در این شرایط کنونی کشور بسیار حساس است و مجلس به طور جدی و قاطع این موضوع را دنبال می‌کند. وی تأکید کرد: میزان ارزهای حاصل از فروش نفت که این تراستی‌ها تاکنون به کشور پس نداده‌اند ۶.۷ میلیارد دلار است و مجلس و کمیسیون اصل نود از جایگاه‌ها نهاد نظارتی این موضوع را تا مشخص شدن تمام زوایای پنهان پیگیری می‌کند. نایب رئیس کمیسیون اصل نود ادامه داد: انتظار ما از آقای پاک‌نژاد وزیر نفت و کمیته‌ای که زیر نظروی برای انتخاب این تراستی‌ها تشکیل شده، این است که موضوع تراستی‌هایی که تاکنون پول نفت را پس ندادند را با جدیت بیشتری بررسی کنند و وزیر نفت باید در این باره پاسخ بدهد و گزارش بدهد که تا کنون برای برگشت پول نفتی که در اختیار این تراستی‌ها قرار گرفته چه اقداماتی انجام داده است.

حاجی‌دلگانی با تأکید بر اینکه مسئول تراستی‌هایی که پول نفت را به کشور برگرداندند با وزیر نفت است، افزود: آقای پاک‌نژاد باید این موضوع را در کمیته‌ای که زیر نظر وزیر نفت برای تعیین تراستی‌ها تشکیل شده، دنبال و پیگیری کند و این اقدام تکلیفی قانونی وزیر نفت است. وی با بیان اینکه ما در کمیسیون اصل نود پیگیری این موضوع را رها نخواهیم کرد، گفت: وزارت نفت باید درباره وقوع این اتفاق بی سابقه، توضیحات لازم را ارائه دهد و این موضوع از مسائل مهم کشور محسوب می‌شود که قطعاً پیگیری‌هایمان را به نتیجه‌ی مناسبت و از احقاق حقوق مردم کوتاه نخواهیم‌آمد. حاجی‌دلگانی در پاسخ به این سؤال مبنی بر اینکه گفته می‌شود تراستی‌هایی پول نفت را تحویل نداده‌اند از شرکت‌ها و افرادی هستند در طول یک سال گذشته وارد این کار شده‌اند: آیا هویت این افراد و شرکت‌ها مشخص شده، اظهار داشت: اطلاعات این تراستی‌ها و این افراد مشخص شده و در وزارت نفت این بحث کاملاً روشن است و این تراستی‌ها افراد ناشناخته‌ای نیستند و وزارت نفت این تراستی‌ها را می‌شناسند.

نایب رئیس کمیسیون اصل نود گفت: موضوع مهم این است که درباره تراستی‌ها کمیته‌ای در وزارت نفت تصمیم می‌گیرد که مسئولیت این کمیته با آقای پاک‌نژاد است و حتماً وزیر نفت باید درباره این اتفاق پاسخگو باشد و اگر به نتیجه نرسیم، مجلس فرآیند قانونی استیضاح وزیر نفت را طی می‌کند و باید بینیم میزان کوتاهی وزارت نفت در وقوع این اتفاق و عدم برگشت پول نفت به کشور چقدر بوده و تمام این موارد در دست بررسی قرار گرفته است و درباره وزیر نفت تصمیم می‌گیریم.

در درباره ضمانت‌نامه‌هایی که از این تراستی‌ها اخذ شده اما با این وجود پول را به کشور تحویل نداده‌اند، تأکید کرد: تمام موضوعات از ایجاعات این مسئله است و در بررسی‌ها بحث ضمانت‌نامه‌ها را هم پیگیری می‌کنیم.

راه‌اندازی نیروگاه‌های کوچک مقیاس توجیه‌پذیر؛ وزارت نیرو همکاری نمی‌کند

یک فعال حوزه انرژی با بیان اینکه در بهره‌وری انرژی، بازگشت سرمایه پروژه‌ها باید قابل قبول باشد، گفت: از اقدامات در دست انجام، توسعه نیروگاه‌های کوچک مقیاس توجیه‌پذیر و سپس تجمیع برق آن‌هاست؛ برق تولیدی این نیروگاه‌های کوچک را تجمیع می‌کنیم و در بازاری بزرگ‌تر می‌فروشیم تا قدرت چانه‌زنی این نیروگاه‌ها افزایش یابد.

ایمان قهاری، مدیرعامل شرکت برق آب با تأکید بر اهمیت بهینه‌سازی مصرف انرژی اظهار داشت: فرآیندهای متعددی در حوزه صرفه‌جویی انرژی در حال اجراست. اگر توانیم فقط یک درصد کاهش مصرف داشته باشیم، حدوداً معادل دو نیروگاه سیکل ترکیبی کاهش بار خواهیم داشت؛ این نشان می‌دهد که بهینه‌سازی و مدیریت مصرف چه ظرفیت بزرگی برای کشور ایجاد می‌کند.

وی ادامه داد: در حال حاضر بخش عمده طرح‌های صرفه‌جویی در حوزه تعویض موتور کولرهای آبی است که عملیاتی شده و در حال انجام است. محور مهم دیگر، تعویض موتور چاه‌های کشاورزی است که در این بخش بزرگ‌ترین مشکلات شرکت‌هایی مثل ما، دسترسی نداشتن به اطلاعات بین ۳۵ تا ۴۰ درصد صرفه‌جویی در مصرف برق قابل تحقق است. قهاری توسعه پلنل‌های خورشیدی پشت‌بامی را از دیگر محورها اولویت‌دار در حوزه صرفه‌جویی انرژی عنوان کرد و افزود: احداث پنل‌های پشت‌بامی و پنل‌های انشعابی برای مشترکان خانگی، هم به کاهش مصرف برق و صرفه‌جویی کمک می‌کند و هم برای مردم درآمدزایی به همراه دارد. وی در تشریح چالش‌های شرکت‌های فعال در این حوزه گفت: یکی از بزرگ‌ترین مشکلات شرکت‌هایی مثل ما، دسترسی نداشتن به اطلاعات قرائت کنتورها و سیستم‌های شمارش گرم‌شترکان است. وزارت نیرو این دیتا را در اختیار بخش خصوصی قرار نمی‌دهد، در حالی که همیشه گفته‌ایم تا زمانی که داده در اختیار نداشته باشیم، مدیریت انرژی عملاً قابل انجام نیست.

ایمان قهاری، مدیرعامل شرکت برق آب افزود: در حال تلاش هستیم با همکاری توانیر و سازمان انرژی‌های تجدیدپذیر و بهره‌وری انرژی برق (ساتبا)، امکان اتصال به تجهیزات اندازه‌گیری و دسترسی به اطلاعات مصرف را فراهم کنیم تا بتوان پروژه‌های بهره‌وری را علمی و مبتنی بر داده پیش برد. این فعال حوزه انرژی با تأکید بر لزوم جذابیت اقتصادی طرح‌ها تصریح کرد: در بحث بهره‌وری انرژی، بازگشت سرمایه باید باید قابل قبول باشد. یکی از اقداماتی که در شرکت ما در حال انجام است، توسعه نیروگاه‌های مقیاس کوچک توجیه‌پذیر و سپس تجمیع برق آن‌ها است.

قهاری اضافه کرد: برق تولیدی این نیروگاه‌های کوچک را تجمیع می‌کنیم و در بازاری بزرگ‌تر می‌فروشیم تا قدرت چانه‌زنی این نیروگاه‌ها افزایش یابد، بتوانند برق خود را با قیمت بالاتر عرضه کنند و بازگشت سرمایه آن‌ها سریع‌تر انجام شود. این مدل می‌تواند سرمایه‌گذاری در پروژه‌های کوچک و بهینه را برای بخش خصوصی جذاب‌تر کند و به توسعه پایدار آن‌ها شتاب بدهد.

گاز پایدار؛

سپربی‌صدای اشتغال و تولید

گزارش

تولید بدون گاز پایدار فقط روی کاغذ می‌ماند؛ نوسان انرژی، زنجیره اشتغال صنعتی را تهدید می‌کند و هزینه‌های اجتماعی را آرام و بی‌سروصد افزایش می‌دهد. گاز طبیعی در اقتصاد ایران نقشی فراتر از یک منبع سوخت دارد و باید آن را یکی از پیشران‌های اصلی اشتغال و تولید صنعتی دانست، ساختار صنعت کشور، چه در صنایع بزرگ و چه در بنگاه‌های کوچک و متوسط، بر پایه دسترسی مستمر و قابل اتکا به گاز شکل گرفته است. از فولاد و پتروشیمی گرفته تا صنایع غذایی، نساجی و حتی کارگاه‌های کوچک، همگی به‌گونه‌ای طراحی شده‌اند که وقفه در تأمین گاز، مستقیماً به کاهش تولید و در نهایت تهدید اشتغال منجر می‌شود. از این منظر، افزایش تولید گاز نه یک انتخاب، بلکه ضرورتی اقتصادی و اجتماعی است.

در سال‌های اخیر، با تشدید ناترازی در عرضه و تقاضای گاز، آثار آن کمبود به‌طور ملموس‌تری در بازار گاز نمایان شده است. کاهش تولید واحدهای صنعتی، تعطیلی مقطعی پادمانی کارخانه‌ها و تعلیق خطوط تولید، پیامدهایی هستند که در نهایت به تعدیل نیروی کار ختم می‌شوند. شاید این تعدیل‌ها در ابتدا محدود و پراکنده به نظر برسند، اما در مقیاس کلان، به تضعیف امنیت شغلی و افزایش نااطمینانی در جامعه دامن می‌زنند.

اثر مستقیم افزایش تولید گاز بر اشتغال صنعتی

افزایش تولید گاز پیش از هر چیز، به معنای تثبیت فعالیت واحدهای تولیدی است. وقتی انرژی به‌صورت پایدار در دسترس باشد، کارخانه‌ها می‌توانند با ظرفیت اسمی یا نزدیک آن فعالیت کنند. این موضوع مستقیماً به حفظ شغل‌های موجود و حتی ایجاد فرصت‌های شغلی جدید منجر می‌شود. برخلاف تصور رایج، اشتغال‌زایی گاز فقط به مراحل استخراج و تولید محدود نیست، بلکه در زنجیره‌ای گسترده

گاز پایدار؛

سپربی‌صدای اشتغال و تولید

از صنایع باالادستی و پایین دستی توزیع می‌شود.

یک واحد صنعتی زمانی تصمیم به جذب نیروی کار جدید می‌گیرد که از تداوم تولید خود اطمینان داشته باشد. نااطمینانی انرژی، مهم‌ترین عامل تعویق سرمایه‌گذاری و استخدام نیروی انسانی است. افزایش تولید و عرضه پایدار گاز، این نااطمینانی را کاهش می‌دهد و به بنگاه‌ها اجازه می‌دهد برنامه‌های توسعه‌ای خود را فعال کنند. نتیجه این فرآیند، افزایش تدریجی اشتغال و بهبود شاخص‌های تولید صنعتی است.

کارشناسان بازار کار معتقدند اثر گاز بر اشتغال، اثری مستقیم اما اغلب نادیده گرفته شده است. در تحلیل‌های رسمی، معمولاً به نقش سرمایه‌گذاری با سیاست‌های دستمزدی توجه می‌شود، در حالی که انرژی پایدار، پیش شرط همه این عوامل است. بدون انرژی، هیچ خط تولیدی فعال نمی‌ماند و هیچ نیروی کاری نمی‌تواند امنیت شغلی داشته باشد.

وابستگی صنایع بزرگ و کوچک به گاز پایدار

وابستگی صنایع بزرگ به گاز، موضوعی شناخته شده است، اما اهمیت گاز برای صنایع کوچک و متوسط گاه کمتر دیده می‌شود. این بنگاه‌ها، به دلیل مقیاس محدود و حاشیه سود کمتر، آسیب‌پذیری بیشتری در برابر شوک‌های انرژی دارند. قطع گاز برای یک کارگاه کوچک، اغلب به معنای توقف کامل فعالیت است؛ توقفی که ممکن است دیگر جبران‌پذیر نباشد. در صنایع بزرگ مانند فولاد و پتروشیمی، محدودیت گاز باعث کاهش ظرفیت تولید و از دست رفتن بازارهای داخلی و خارجی می‌شود. اما در صنایع کوچک، پیامد قطعی گاز سریع‌تر اجتماعی‌تر است. تعطیلی یک کارگاه کوچک، به‌طور مستقیم چندین خانواده را تحت تأثیر قرار می‌دهد و به افزایش بیکاری محلی دامن می‌زند. از این رو، عرضه پایدار گاز نه تنها یک سیاست صنعتی، بلکه بخشی از سیاست حمایت از تولید خرد و منطقه‌ای است.

نکته مهم این است که صنایع کوچک و بزرگ به صورت زنجیره‌ای

به هم متصل‌اند. وقتی صنایع بزرگ به دلیل کمبود گاز تولید خود را کاهش می‌دهند، سفارش‌های خود به بنگاه‌های کوچک را نیز کم می‌کنند. این اثر دومینویی، دامنه بیکاری و رکود را گسترش می‌دهد. افزایش تولید گاز می‌تواند این زنجیره منفی را مهار کرده و پیوندهای تولیدی را حفظ کند.

گاز و حفظ ظرفیت تولید؛ خط دفاع بازار کار

ظرفیت تولید صنعتی، مفهومی فراتر از عدد و آمار است و ارتباط مستقیمی با سطح اشتغال دارد. حفظ این ظرفیت به معنای حفظ شغل‌هاست. هر بار که یک واحد تولیدی به دلیل کمبود انرژی با ظرفیت پایین‌تری فعالیت می‌کند، در واقع بخشی از نیروی کار خود را در معرض حذف قرار می‌دهد. تعدیل نیرو، آخرین حلقه زنجیره‌ای است که با محدودیت گاز آغاز شده است. یکی از ویژگی‌های بازار کار صنعتی این است که بازگشت به وضعیت قبل، پس از تعطیلی یا تعدیل، دشوار و زمان‌بر است. نیروی کار ما، در صورت از دست دادن شغل، یا از بازار خارج می‌شود یا به بخش‌های غیرمولد مهاجرت می‌کند. این موضوع، هزینه‌ای پنهان برای اقتصاد ایجاد می‌کند که با اعداد و ارقام بودجه‌ای قابل سنجش نیست. افزایش تولید گاز، به جلوگیری از توقف خطوط تولید، نقش مستقیمی در حفظ این سرمایه انسانی دارد.

کارشناسان بازار کار معتقدند اثر گاز بر اشتغال، اثری مستقیم اما اغلب نادیده گرفته شده است. در تحلیل‌های رسمی، معمولاً به نقش سرمایه‌گذاری یا سیاست‌های دستمزدی توجه می‌شود، در حالی که انرژی پایدار، پیش شرط همه این عوامل است. بدون انرژی، هیچ خط تولیدی فعال نمی‌ماند و هیچ نیروی شغلی داشته باشد

تحلیلگران اقتصادی تأکید می‌کنند که سیاست انرژی باید با سیاست اشتغال هماهنگ باشد. نمی‌توان از یک سو بر حفظ اشتغال صنعتی تأکید کرد و از سوی دیگر، نسبت به ناترازی گاز بی تفاوت بود. انرژی پایدار، زیربنای سیاست‌های حمایتی از کار و تولید است و بدون آن، سایر سیاست‌ها اثرگذاری محدودی خواهند داشت.

فشارافزایی گاز؛ سرمایه‌گذاری مولد و اشتغال را

فشارافزایی گاز، اغلب به عنوان یک پروژه پرهزینه فنی معرفی می‌شود، اما واقعیت این است که این اقدام، یکی از مولدترین انواع سرمایه‌گذاری در اقتصاد ایران است. پروژه‌های فشارافزایی، به‌طور مستقیم فرصت‌های شغلی در حوزه‌های مهندسی، ساخت، نصب و نگهداشت ایجاد می‌کنند. علاوه بر آن، با حفظ و افزایش تولید گاز، زمینه اشتغال پایدار در بخش صنعت را نیز تقویت می‌کنند. از نگاه اقتصادی، فشارافزایی نوعی سرمایه‌گذاری پیشگیرانه است. این سرمایه‌گذاری، مانع افت تولید میادین گازی می‌شود و از بروز بحران‌های انرژی در سال‌های آینده جلوگیری می‌کند. بحران‌هایی که در صورت وقوع، هزینه‌های بسیار بیشتری در قالب بیکاری، رکود صنعتی و فشار اجتماعی به اقتصاد تحمیل خواهند کرد. برخی کارشناسان انرژی معتقدند هر تأخیر در اجرای پروژه‌های فشارافزایی، به معنی انتقال هزینه به نسل بعدی است. نسلی که مجبور خواهد شد برای جبران کمبود گاز، با تولید را محدود کند یا به واردات انرژی متوسل شود. هر دو گزینه، اشتغال داخلی را تهدید می‌کنند. در مقابل، سرمایه‌گذاری امروز در فشارافزایی، به معنای حفظ شغل‌ها و ایجاد ظرفیت‌های جدید اشتغال در آینده است.

نمایز بین هزینه سرمایه‌ای و هزینه اجتماعی عدم سرمایه‌گذاری

یکی از خطاهای رایج در سیاست‌گذاری، یکی دانستن هزینه سرمایه‌ای با هزینه واقعی است. سرمایه‌گذاری در افزایش تولید و فشارافزایی گاز، در ظاهر هزینه‌بر است و نیاز به منابع مالی قابل توجه دارد. اما این فقط یک روی سکه است. روی دیگر، هزینه اجتماعی عدم سرمایه‌گذاری است؛ هزینه‌ای که به‌صورت بیکاری، کاهش تولید، افت درآمد خانوار و افزایش نابرابری خود را نشان می‌دهد.

هزینه اجتماعی تعطیلی یک واحد صنعتی، فقط به اعداد بیمه بیکاری خلاصه نمی‌شود. این تعطیلی، پیامدهای روانی، اجتماعی و حتی امنیتی دارد. از دست رفتن شغل، احساس ناامنی اقتصادی در افزایش می‌دهد و اعتماد عمومی به آینده را تضعیف می‌کند. این‌ها هزینه‌هایی هستند که هر هیچ بودجه عمرانی ثبت نمی‌شوند، اما اثرات آن‌ها عمیق و ماندگار است. در مقابل، سرمایه‌گذاری در گاز، حتی اگر در کوتاهمدت فشار مالی ایجاد کند، در بلندمدت به نفع است.

کاهش این هزینه‌های اجتماعی منجر می‌شود. تولید پایدار، اشتغال پایدار می‌آورد و اشتغال پایدار، ستون ثبات اجتماعی و اقتصادی است. از این منظر، مقایسه هزینه فشارافزایی با زیان بیکاری و رکود، نشان می‌دهد که عدم سرمایه‌گذاری، گران‌ترین انتخاب ممکن است. افزایش تولید گاز، در نهایت انتخاب میان دو مسیر است. مسیری که در میان اشتغال و رکود، نشان می‌دهد که عدم سرمایه‌گذاری، گران‌ترین انتخاب ممکن است. افزایش تولید گاز، در نهایت انتخاب میان دو مسیر است. مسیری که در آن با تعویق تصمیم‌ها، اقتصاد ناچار به پرداخت بهای اجتماعی سستگین‌تری در آینده خواهد شد. کار پایدار، اگرچه در ظاهر یک موضوع فنی است، اما در واقع قلب تپنده اشتغال کشور به‌شمار می‌آید؛ قلبی که بدون آن، هیچ سیاست صنعتی یا اجتماعی به نتیجه نخواهد رسید.

اما در واقع «بیمه اجتماعی» اتصال است. شبکه‌های دانشگاهی، اتاق‌های بازرگانی، انجمن‌های حرفه‌ای، نمایشگاه‌های تخصصی و پروژه‌های مشترک آموزشی-فناورانه باعث می‌شود همکاری‌ها فقط به دولت‌ها و قراردادهای رسمی وابسته نباشد. هرچه شبکه انسانی و نهادهای عمیق‌تر باشد، پروژه‌ها در برابر شوک‌های سیاسی، رسانه‌ای و تغییرات مقطعی مقاوم‌تر می‌شوند و هزینه قطع همکاری بالا می‌رود.

پنج اقدام عملی و قابل سنجش برای همسوسازی مقرراتی اگرچه تذکره‌ایم که مسئله اصلی «حکمرانی اتصال» است، نقطه ورود اصلاحات نیز باید روشن و اجرایی باشد. در عمل، بخش قابل توجهی از تفلل‌ها نه از کمبود سرمایه، بلکه از اصطکاک مقرراتی و عدم قطعیت نهادهای ناشی می‌شود. سرمایه‌گذار خارجی بیش از آنکه بر اساس طول مسیر ریلی یا عقیق اسکله تصمیم بگیرد، بر اساس «قابلیت پیش‌بینی» تصمیم می‌گیرد. مجوزها چقدر زمان می‌برد، قواعد ارزی و مالیاتی چقدر پایدار هستند، اختلافات چگونه حل می‌شوند و مسیر پرداخت و تسویه تا چه حد قابل اعتماد است. همسوسازی مقرراتی یعنی دولت از «تولیدکننده ریسک» به «گه‌ننده ریسک» تبدیل شود. این تغییر، الزام‌پذیریتنه‌ای به‌رین نیست؛ اگر چند گلوگاه محدود اما پراثر هدف‌گذاری

بود. به زبان روشن‌تر، مسئله ایران در «کمربند و راه» کمتر «کمبود پروژه» است و بیشتر «کمبود حکمرانی اتصال» است.

اتصال زیرساختی شرط لازم است اما شرط کافی نیست ریل، بندر و جاده پیش شرط‌اند اما نقطه پایان نیستند، ارزش را به‌دیری زمانی ساخته می‌شود که زنجیره ارزش بر روی زیرساخت مستقر شود. مناطق ویژه‌ای که صرفاً محل انبار و ترانزیت نباشند، بلکه امکان پردازش، مونتاژ، تولید، خدمات فنی و صادرات مجدد را فراهم کنند؛ گره‌هایی که انتقال فناوری، استانداردهای صنعتی، لجستیک پیشرفته و پیوند با بازارهای منطقه‌ای را فعال سازند. اگر زیرساخت ساخته شود اما سیاست صنعتی و تجاری روی آن سوار نشود، ایران به «مسیر عبور» تقلیل می‌یابد و نقشی کم‌درآمدتر، شکننده‌تر و در رقابت ریدوری قابل جایگزینی خواهد داشت.

هماهنگی سیاستی یعنی کاهش ریسک حاکمیتی بزرگ‌ترین دشمن پروژه‌های بلندمدت، نه کمبود نقشه مهندسی است و نه کمبود پیمانکار، بلکه «ابهام در تصمیم نهایی» و بی‌ثباتی در اجرا است. سرمایه‌گذار، به‌ویژه سرمایه‌گذار خارجی، به دنبال یک نقطه اتکا است که بدانند تصمیم کجاست، پایدار است و در اجرا پشتوانه دارد. اگر سازوکار تصمیم‌گیری‌طوری باشد که یک مخالفت بتواند روند را متوقف کند اما برای آغاز اجرا اجماع‌های متعددی در پی لازم شود، ریسک سرمایه‌گذاری بالا می‌رود و انگیزه ورود کاهش می‌یابد. هماهنگی سیاستی به معنای فرماندهی روشن، تقسیم کار دقیق و حذف امکان تعلیق‌های فرسایشی است و مسیر اجرا را «قابل پیش‌بینی» می‌کند.

تجارت بدون مانع یعنی جنگ با موانع غیراقتصادی اصل سوم «کمربند و راه» فقط به تعریفه و نرخ گمرکی محدود نمی‌شود. در عمل، موانع اصلی اغلب غیراقتصادی‌اند و شامل تعدد مجوزها، تغییرات بی‌دردی بخشنامه‌ها، استانداردهای متعارض، زمان طولانی ترخیص، ناهماهنگی بین دستگاه‌ها و هزینه‌های پنهان انطباقی می‌شوند. وقتی فعال اقتصادی نتواند واردات تجهیزات، صادرات محصول یا حتی عبور کالا

